

Rīgas domei Rīgas apkaimju attīstības komisijas vadītājam Kasparam Spundes kungam

Rātslaukums 1, Rīgā riga@riga.lv,

Par Rīgas ielu nosaukumiem

Godājamais Spundes kungs,

rosinu grozīt Rīgas pilsētas domes saistošos noteikumus, pārdēvējot trīs ielas.

Purvciemā **Detlava Brantkalna ielas** garums ir 164 metri. Tā nosaukta PSRS bruņoto spēku ģenerālleitnanta Detlava Brantkalna vārdā. Detlavs Brantkalns nav organiski saistīts ar Purvcieņa apkaimi, kur atrodas šī iela. Detlavs Brantkalns Sarkanās armijas sastāvā karoja pret Latvijas Republiku Brīvības cīņu laikā un kā PSRS bruņoto spēku 130. strēlnieku korpusa komandieris piedalījās Latvijas atkārtotajā okupācijā 1944., 1945. gadā. Rosinu šo ielu pārdēvēt Latvijas kara flotes izveidotāja, admirāļa Arhibalda Pētera Teofila fon Keizerlinga (1882–1951) vārdā par **Admirāļa Arhibalda Keizerlinga ielu**. Grāfs Arhibalds fon Keizerlings dzimis Kurzemē, Augustes muižā netālu no Grobiņas. 1899. gadā Keizerlings absolvēja Pēterburgas jūras kadetu korpusu, mācījās zemūdeņu kursus Liepājā, vēlāk bija zemūdenes komandieris Klusā okeāna flotē, kreisera «Diāna» komandieris, mīnu eskadras komandieris Baltijas jūrā. Pēc Cēsu kaujām kā firsta Anatola fon Līvena vienības virsnieks pārgāja Latvijas Republikas dienestā. 1920. gadā sāka dienēt kā speciālo uzdevumu flotes virsnieks, 1924. gadā iecelts par pirmo Latvijas Jūras krastu aizsardzības eskadras komandieri, izveidojis Latvijas jūras kara floti, organizējis zemūdeņu «Ronis» un «Spīdola» un divu mīnu kuģu «Imanta» un «Viesturs» uzbūvēšanu Francijas kuģubūvētavās. Arhibalds fon Keizerlings apgalvots ar Krievijas Impērijas Svētā Staņislava ordeni. Arhibalds fon Keizerlings apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Daugavgrīvā 2016. gadā neizprotamu iemeslu dēļ Rīgas pilsētas dome pārdēvēja ielas posmu padomju literāta, PSRS un Krievijas imperiālisma apoloģeta Valentīna Pikuļa (1928–1990) vārdā par **Valentīna Pikuļa aleju**. Ļeņingradā dzimušais rakstnieks dzīvoja Vesetas ielā, viņam nav organiskas saistības ar Daugavgrīvu. Jau 2016. gadā vecie bolderājieši iebilda pret šādu ielas nosaukumu. Vairāk kā ceturtdaļgadsimtu no Pirmā pasaules kara (pēc Latvijas Republikas proklamēšanas 1918. gadā, 1919. gada 26. jūnijā oficiāli toreizējās Latvijas pagaidu valdības tirdzniecības un rūpniecības ministrijas vārdā Krasta apgaismošanas valde, pārņemot navigāciju no okupācijas varas) līdz Otrā pasaules kara karadarbības beigām Rīgā Daugavgrīvas bāku un visu Daugavas ietekas bāku navigācijas darbu vadīja Satiksmes ministrijas Jūrniecības departamenta Hidrogrāfijas nodaļas Rīgas un Daugavgrīvas bāku uzraugs, kapteiņu Drēziņu dzimtas pārstāvis, tālbraucējs kapteinis Jānis Drēziņš (1868–1948), kurš šo laiku arī dzīvoja Daugavgrīvā līdz 1944. gada beigām, kad vietējos iedzīvotājus, arī hidrogrāfijas civilos dienestniekus PSRS okupācijas karaspēks no Daugavgrīvas padzina. Rosinu pārdēvēt Valentīna Pikuļa ielu par **Kapteiņa Jāņa Drēziņa aleju**. Ielas pārdēvēšana neliek automātiski pārdēvēt Pikuļa taku. Pretēji Valentīnam Pikulim Daugavgrīva ir cieši saistīta ar kapteini Drēziņu, kurš dzīvoja Daugavgrīvas draudzē vairāk nekā piecdesmit gadu kopš 19. gadsimta beigām, kad beidza Mangaļu jūrskolu, bet no 1918. gada 24. februāra, kad atstāja prāmju dienestu Pētera Pirmā jūras cietoksnī Somu jūras līcī līdz 1944. gada 5. decembrim dzīvoja Daugavgrīvā, šīs ielas tiešā tuvumā. Par civilo kuģu, arī prāmja «Kuivaste» un transportkuģa «Kako» glābšanu no mīnām Baltijas jūras kara flotes komandieris viceadmirālis Nepeņins apbalvoja ar 1913. gada 10. augustā dibināto Svētā Jura medaļu «Par drošsirdību», jo kā civilpersona tālbraucējs kapteinis nebija apbalvojams ar Svētā Jura Krustu. Par ilggadējo, vairāk kā divdesmit gadu darbu Rīgas ostas bāku vadībā valsts dienestā Ordeņu kapituls 1939. gada 9. novembrī nolēma apbalvot 1939. gada 18. novembrī ar Atzinības krustu, kuru pasniedza Valsts prezidents Kārlis Ulmanis.

Zolitūdē bijušā Rīgas hipodroma apkaimē atrodas **Paula Lejiņa iela**, kas nosaukta lauksaimniecības nozares zinātnieka (1883–1959) vārdā, kurš 1918. gadā bija Baltijas hercogistes Zemes komitejas loceklis, bet 1940. gadā PSRS okupāciju īstenojošās Augusta Kirhenšteina marionešu valdības loceklis. Neatkarīgi no zinātniskajiem sasniegumiem nav pieļaujams, ka Eiropas Savienības valsts galvaspilsētā būtu iela, kura nodēvēta par godu ministram valdībā, kuras uzdevums bija likvidēt Latvijas Republikas valstisko neatkarību, īstenojot prettiesisko PSRS veikto okupāciju un aneksiju. Rosīnu iedzīvotāju ērtībai un vēsturiskā taisnīguma atjaunošanai pārdēvēt ielu sociāldemokrāta Paula Lejiņa (1886–1942) 1., 2., 3. un 4. Saeimas deputāta vārdā, kurš darbību sāka Tautas padomē un beidza kā Staļina moceklis vergu nometnē Vjatlagā 1942. gada 30. augustā, mirstot 7. lēģera punkta lazaretē, par **Paula Lejiņa ielu**, izvietojot ielās paskaidrojošos uzrakstus.

Lūdzu atbildi sniegt tikai uz elektroniskā pasta adresi kristinejarinovska@inbox.lv

Ar cieņu

Kristīne Jarinovska personas kods 220877-10926